

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
แผนการสอนรายวิชาทฤษฎี

ชื่อวิชา รหัสวิชา จำนวนหน่วยกิต 2 (2 – 0 – 4) หมวดวิชา
ภาคการศึกษาที่ ปีการศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ จำนวน คน
แผนการสอนเรื่อง
วันที่สอน เวลา น จำนวน ชั่วโมง
อาจารย์ผู้สอน อาจารย์.....

แนวคิดสำคัญ (Main Concept)

.....

(หัวข้อ ใช้ TH SarabunPSK ขนาด 15 ;ใน ตาราง: ใช้ TH SarabunPSK ขนาด 14)

วัตถุประสงค์ทั่วไป (ระบุ KAP)

1. นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญ.....(A)
2. นักศึกษาสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา..... (K)
3. นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ได้ถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ..... (K)
4. นักศึกษาตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ของพยาบาลในการ..... (A)

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรรายวิชา (Curriculum Mapping) (ตัวอย่าง)

รายวิชา	PLO 1	PLO 2	PLO 3	PLO 4	PLO 5	PLO 6	PLO 7	PLO 8	PLO 9	PLO 10
NS 215 กฎหมายและจริยศาสตร์ทางสุขภาพและการพยาบาล	I			I			I	I		R

ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง

PLO.....

CLO (ของหัวข้อการสอนนี้ ของรายวิชา ตรงกับระดับการวัดของ bloom)

LLO

แผนการจัดการเรียนรู้

วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม LLOs	สังเขปเนื้อหา (พอสังเขปสาระสำคัญ)	กิจกรรมการเรียนรู้ (ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป)	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	วิธีการวัดและประเมินผล
เมื่อสิ้นสุดบทเรียน นักศึกษาจะสามารถ ระบุ K A P ด้วย (ตามที่ ระบุใน SubPLO)	<u>บทนำ</u>	<u>ขั้นนำ (5 นาที)</u>		ต้องสอดคล้องกับระดับการวัด ของ bloom Taxonomy ที่ กำหนด
1. สามารถอธิบาย หลักการ.....	<u>สาระ.</u>	<u>ขั้นสอน (.....นาที)</u>		
2.				

วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม LLOs	สังเขปเนื้อหา (พอสังเขปสาระสำคัญ)	กิจกรรมการเรียนรู้ (ชั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป)	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	วิธีการวัดและประเมินผล
3.				
		ขั้นสรุป (.....นาที)		

บรรณานุกรม (APA 7th)

บันทึกหลังการสอน

การบันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ทราบว่าการจัดการเรียนการสอนมีข้อดี ข้อเสีย จุดเด่น และจุดที่ต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่อไป

1. ผลการสอน

☒ สอนได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

☐ สอนไม่ได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจาก.....

2. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ตัวอย่าง เช่น)

1) การประเมินผลความรู้หลังการเรียน พบว่า: นักศึกษาร้อยละ 80 ร่วมแสดงความคิดเห็น และตอบคำถามได้ สามารถวิเคราะห์สถานการณ์ด้านโภชนาการได้ และอธิบายปัจจัยที่มีผลต่อภาวะโภชนาการในปัจจุบันของบุคคลตามช่วงวัยได้ โดยเฉพาะช่วงวัยเด็กและวัยรุ่น นักศึกษาจะแสดงความคิดเห็นมาก

2) การประเมินด้านทักษะกระบวนการเรียน พบว่า :การยกตัวอย่างสถานการณ์ และ กระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น ทำให้นักศึกษามีความสนใจ โดยนักศึกษาร้อยละ 75 ให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็น

3) การประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ พบว่า: นักศึกษาร้อยละ 80 เข้าเรียนตรงเวลา นักศึกษาร้อยละ 70 มีความตั้งใจเรียน และร่วมแสดงความคิดเห็นได้ดี ประเมินจากพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักศึกษา พบว่าร้อยละ 70 มีส่วนร่วมในการตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น นักศึกษาร้อยละ 30 ต้องคอยกระตุ้น และเรียกถาม

3. ประเมินผล ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของเนื้อหาที่สอน ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (สอดคล้องกับ LLOs)

.....

.....

4. ปัญหาและอุปสรรค

☐ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ไม่เหมาะสมกับเวลา ☐ มีนักเรียนทำงานใบกิจกรรมไม่ทันตามกำหนดเวลา ☒ มีนักเรียนที่ไม่สนใจเรียน ☐ ไม่มี

5. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

☒ ควรนำแผนไปปรับปรุง เรื่อง

☐ ไม่มีข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ

ผู้สอน

การเขียนแผนการสอนให้สอดคล้องกับOutcome-Based Education: OBE

แนวทางการเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

การเขียนให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้านคือ

1. ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain) หรือ Thinking เน้นความสามารถทางสมองหรือปัญญา
2. ด้านจิตพิสัย (Affective domain) หรือ Feeling คือ เน้นคุณธรรมและจิตใจ
3. ด้านทักษะพิสัย (Skill domain) หรือ Doing เน้นปฏิบัติ

ตัวอย่างคำที่ใช้ในการเขียนด้วยพุทธิพิสัย

1 การเรียนรู้ในระดับความรู้ ความจำ (knowledge) การเรียนรู้ในระดับนี้เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถตอบได้ว่าสิ่งที่ได้เรียนรู้มีสาระอะไรบ้าง ซึ่งการที่สามารถตอบได้นั้น ได้มาจากการจดจำเป็นสำคัญ ดังนั้น คำถามที่ใช้ในการทดสอบการเรียนรู้ในระดับนี้ จึงมักเป็นคำถามที่ถามถึงข้อมูล สาระ รายละเอียดของสิ่งที่เรียนรู้ และให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่บ่งชี้ว่าตนมีความรู้ความจำในเรื่องนั้น ๆ ดังตัวอย่างดังนี้

พฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงการเรียนรู้ในระดับความจำ

- บอก - รวบรวม
- เล่า - ประมวล
- ชี้ - จัดลำดับ
- ระบ - ให้ความหมาย
- จำแนก - ให้คำนิยาม
- ท่อง - เลือก

2 การเรียนรู้ในระดับความเข้าใจ (comprehension) หมายถึงการเรียนรู้ในระดับที่ผู้เรียนเข้าใจความหมาย ความสัมพันธ์และโครงสร้างของสิ่งที่เรียนและสามารถอธิบายสิ่งที่เรียนรู้นั้นได้ด้วยคำพูดของตนเอง ผู้เรียนที่มีความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หลังจากได้ความรู้ในเรื่องนั้นมาแล้ว จะสามารถแสดงออกได้หลายทาง เช่น สามารถตีความได้ แปลความได้ เปรียบเทียบได้ บอกความแตกต่างได้ เป็นต้น ดังนั้น คำถามในระดับนี้ จึงมักเป็นคำถามที่ช่วยให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงความเข้าใจของตนในเรื่องนั้น ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

พฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงการเรียนรู้ในระดับความเข้าใจ

- อธิบาย (โดยใช้คำพูด) - ขยายความ
- เปรียบเทียบ - ลงความเห็น
- แปลความหมาย - แสดงความคิดเห็น
- ตีความหมาย - คาดการณ์ คาดคะเน
- สรุป ย่อ - ทำนาย
- บอกใจความสำคัญ - กะประมาณ

3 การเรียนรู้ในระดับการนำไปใช้ (application) หมายถึงการเรียนรู้ในระดับที่ผู้เรียนสามารถนำข้อมูล ความรู้ และความเข้าใจที่ได้เรียนรู้มาใช้ในการหาคำตอบและแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ดังนั้นคำถามในระดับนี้จึงมักประกอบด้วย

สถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องดึงความรู้ ความเข้าใจ มาใช้ในการหาคำตอบ โดยผู้เรียนมีพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงการเรียนรู้ในระดับสามารถนำไปใช้ได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

พฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงการเรียนรู้ในระดับการนำความรู้ไปใช้

- ประยุกต์ ปรับปรุง- แก้ปัญหา
- เลือก - จัด
- ทำ ปฏิบัติ แสดง สาธิต ผลิต

4 การเรียนรู้ในระดับการวิเคราะห์ (analysis) หมายถึงการเรียนรู้ในระดับที่ผู้เรียนต้องใช้การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดที่ลึกซึ้งขึ้นเนื่องจากไม่สามารถหาคำตอบได้จากข้อมูลที่มีอยู่โดยตรง ผู้เรียนต้องใช้ความคิดหาคำตอบจากการแยกแยะข้อมูลและหาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่แยกแยะนั้น หรืออีกนัยหนึ่งคือการเรียนรู้ในระดับที่ผู้เรียนสามารถจับได้ว่าอะไรเป็นสาเหตุ เหตุผลหรือแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง การวิเคราะห์โดยทั่วไป มี 2 ลักษณะคือ

4.1 การวิเคราะห์จากข้อมูลที่มีอยู่เพื่อให้ได้ข้อสรุปและหลักการที่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้

4.2 การวิเคราะห์ข้อสรุป ข้ออ้างอิง หรือหลักการต่าง ๆ เพื่อหาหลักฐานที่สามารถสนับสนุนหรือปฏิเสธข้อความนั้น ตัวอย่างพฤติกรรมที่สามารถบ่งชี้ถึงการเรียนรู้ในระดับวิเคราะห์ได้ มีดังนี้

พฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงการเรียนรู้ในระดับการวิเคราะห์

- จำแนกแยกแยะ - หาข้ออ้างอิง
- หาเหตุและผล - หาหลักฐาน
- หาความสัมพันธ์ - ตรวจสอบ
- หาข้อสรุป - จัดกลุ่ม
- หาหลักการ - ระบุ ชี้

5 การเรียนรู้ในระดับการสังเคราะห์ (synthesis) หมายถึงการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับที่ผู้เรียนสามารถ

(1) คิด ประดิษฐ์ สิ่งใหม่ขึ้นมาได้ ซึ่งอาจอยู่ในรูปของสิ่งประดิษฐ์ ความคิด หรือ ภาษา

(2) ทำนายสถานการณ์ในอนาคตได้

(3) คิดวิธีการแก้ปัญหาได้ (แต่แตกต่างจากการแก้ปัญหาในขั้นการนำไปใช้ ซึ่งจะมีคำตอบถูกเพียงคำตอบเดียว แต่วิธีการแก้ปัญหาในขั้นนี้ อาจมีคำตอบได้หลายคำตอบ) พฤติกรรมที่สามารถบ่งชี้การเรียนรู้ในระดับนี้ มีดังนี้

พฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงการเรียนรู้ในระดับการสังเคราะห์

- เขียนบรรยาย อธิบาย เล่า บอก เรียบเรียง
- สร้าง จัด ประดิษฐ์ แต่ง ดัดแปลง ปรับ แก้ไข ทำใหม่ ออกแบบ ปฏิบัติ
- คิดริเริ่ม ตั้งสมมติฐาน ตั้งจุดมุ่งหมาย ทำนาย
- แจกแจงรายละเอียด จัดหมวดหมู่
- สถานการณ์ วิธีแก้ปัญหา

6 การเรียนรู้ในระดับการประเมินผล (evaluation) หมายถึงการเรียนรู้ในระดับที่ผู้เรียนต้องใช้การตัดสินใจคุณค่า ซึ่งก็หมายความว่า ผู้เรียนจะต้องสามารถตั้งเกณฑ์ในการประเมินหรือตัดสินคุณค่าต่าง ๆ ได้ และแสดงความคิดเห็นในเรื่องนั้นได้ พฤติกรรมบ่งชี้การเรียนรู้ในระดับนี้มีตัวอย่างดังนี้

พฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงการเรียนรู้ในระดับการประเมินผล

- วิพากษ์วิจารณ์ ตัดสิน ประเมินค่า ดีค่า สรุปร
- เปรียบเทียบ จัดอันดับ กำหนดเกณฑ์/กำหนดมาตรฐาน
- ตัดสินใจ แสดงความคิดเห็น ให้เหตุผล บอกหลักฐานเนื้อหา/สิ่งที่ถามถึง
- ข้อมูล ข้อเท็จจริง การกระทำความคิดเห็น- ความถูกต้อง ความแม่นยำ
- มาตรฐาน เกณฑ์ หลักการ ทฤษฎี- คุณภาพ ประสิทธิภาพ
- ความเชื่อมั่น ความคลาดเคลื่อน อคติ
- วิธีการ ประโยชน์ ค่านิยม

2.จิตพิสัย(Affective Domain) เป็นจุดประสงค์ที่เกี่ยวกับความรู้สึกทางจิตใจ ซึ่งรวมถึงความสนใจ อารมณ์ เจตคติ ค่านิยม และคุณธรรม กระบวนการที่เกิดขึ้นภายในเหล่านี้จะเกิดตามลำดับขั้นตอนดังนี้

- 1.การรับรู้ คือการที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อม
- 2.การตอบสนอง คือการมีปฏิกิริยาโต้ตอบกับสิ่งแวดล้อมที่รับเข้ามาด้วยความเต็มใจ
- 3.การเห็นคุณค่า เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายหลังที่รับรู้สิ่งแวดล้อม และมีปฏิกิริยาโต้ตอบสังเกตได้จากพฤติกรรมที่ยอมรับ

ค่านิยมใดค่านิยมหนึ่ง

- 4.การจัดรวบรวมเป็นการพิจารณา และรวบรวมค่านิยมให้เข้าเป็นระบบค่านิยมหรือสร้างมโนทัศน์ของค่านิยม
- 5.การพิจารณาคูณลักษณะจากค่านิยม เป็นเรื่องของความประพฤติ คุณสมบัติ และคุณลักษณะของแต่ละบุคคลที่เป็นผลของความรู้สึก

3.ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นจุดประสงค์ ที่เกี่ยวกับทักษะในการเคลื่อนไหว และใช้อวัยวะต่างๆของร่างกายมีลำดับการพัฒนาดังนี้

- 1.การเลียนแบบ เป็นการทำตามตัวอย่างที่ผู้สอนให้ หรือดูแบบจากของจริง (เลียนแบบ ทำตาม ทำซ้ำ ปฏิบัติตาม)
 - ผู้เรียนสามารถทำเลียนแบบผู้สาธิต
- 2.การทำตามคำบอก เป็นการทำตามตัวอย่างที่ผู้สอนให้ (ปรับปรุง สร้าง พัฒนา แปรผล ดำเนินการ)
 - ผู้เรียนสามารถทำตามคู่มือได้ที่ละขั้นตอน
- 3.การทำอย่างถูกต้องเหมาะสม เป็นการกระทำโดยผู้เรียนอาศัยความรู้ที่เคยทำมาก่อนแล้วเพิ่มเติม (ทำได้อย่างสมบูรณ์

สามารถถ่ายทอด แสดง สาธิตได้ ควบคุม)

- ผู้เรียนสามารถทำได้ทุกขั้นตอนต่อเนื่องกันโดยไม่ต้องดูคู่มือ แต่อาจมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย

- 4.การทำถูกต้องหลากหลายรูปแบบ เป็นการกระทำในเรื่องคล้ายๆกันและแยกรูปแบบได้ถูกต้อง (แก้ปัญหา

เปลี่ยนแปลง สร้าง ปรับแต่ง เชื่อมโยง พัฒนา)

- ผู้เรียนสามารถทำได้ทุกขั้นตอนต่อเนื่องกัน สามารถปรับเปลี่ยนการกระทำให้เข้ากับสถานการณ์ได้

- 5.การทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ เป็นการทำให้เกิดความชำนาญ และสำเร็จในเวลาที่รวดเร็ว (แก้ปัญหา เปลี่ยนแปลง

สร้าง ปรับแต่ง เชื่อมโยง พัฒนา ออกแบบ)

- ผู้เรียนสามารถทำได้อย่างเป็นธรรมชาติอย่างง่ายดาย ทำได้อย่างสิ้นไหลไม่หยุดชะงักหรือสะดุด

ตารางแสดงตัวอย่างคำกริยาที่บ่งถึงประเภทและระดับพฤติกรรมในการเขียนจุดประสงค์การสอน

ประเภท	ระดับ	จุดประสงค์ทั่วไป	จุดประสงค์เฉพาะ
พุทธิพิสัย	ความรู้	รู้ระบบแบบแผน, รู้ระดับขั้นตอน, รู้กฎเกณฑ์, รู้วิธีการ, รู้กระบวนการ, รู้ทฤษฎี	บอกความหมาย, บอกคำจำกัดความ, บอกรูปแบบ, บอกกฎ, บอกชนิด, บอกชื่อ, ระบุนชื่อ, บอกหลักการ, บอกข้อกำหนด, บอกองค์ประกอบ, บอกลักษณะ, บอกการกระทำ, บอกวิธีใช้, บอกวิธีปฏิบัติ, บอกวิธีการ, จัดประเภท, จำแนก, เขียนรูปแบบ, เขียนลำดับขั้น
	ความเข้าใจ	เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับ, เข้าใจทฤษฎี, เข้าใจกระบวนการ, เข้าใจกฎเกณฑ์, เข้าใจหลักสูตร, เข้าใจหลัก, วิธีการ	อธิบาย, ให้ความหมาย, เขียนสูตร, บรรยายขยายความ, เขียนลักษณะโครงสร้าง, อธิบายขั้นตอน, ตีความ, แยกข้อแตกต่าง
	การนำไปใช้	แก้ปัญหา, ตรวจสอบ, คำนวณ, พิจารณาเลือก, ประเมินการ, จัดทำ, ใช้สูตรคำนวณ, ใช้เครื่องมือสอบ, ใช้ระเบียบปฏิบัติ	สรุปความ, หาจุดบกพร่อง, ลงความเห็น, บอกวิธีการ, แก้, คาดคะเน, คำนวณหาค่า, พยากรณ์, โดยกำหนด, ประเมินค่าแรง, ซ่อม, จุดบกพร่องเลือกหรือค้นหา
	สูงกว่า	อภิปราย, วางแผน, ออกแบบ, พัฒนา, วิเคราะห์, สร้างสรรค์, ประเมินผล, ประเมินค่า	ปรับปรุงปฏิบัติ, เขียนแผนงาน, หาขนาดหรือหาค่า, โดยใช้ตาราง, ชี้ข้อดีข้อเสีย, วางหลักการ, เขียนกำหนดการ, เขียนแผนการ, จัดลำดับขั้นตอน, คำนวณขนาด, คำนวณเปรียบเทียบ, วางแผน, เขียนโครงสร้าง, เปลี่ยนแปลง, ปรับปรุง, พิจารณาเลือก
ทักษะพิสัย		ใช้เครื่องมือ, ใช้อุปกรณ์, ปฏิบัติงาน, ติดตั้งอุปกรณ์, ตรวจสอบและแก้ไข, ซ่อมบำรุง, ทำ, สร้าง, ประดิษฐ์	ปฏิบัติ แสดง ทดลอง เขียน อ่าน ผลิต ลงมือทำ ประดิษฐ์ ประยุกต์
จิตพิสัย		เห็นความสำคัญ, เห็นคุณค่า, รับผิดชอบ, ทัศนคติ กิจนิสัย, มีระเบียบ, สะอาด, ประณีต	แสดงความเสียใจ, เห็นด้วย, ให้ความร่วมมือ, ปฏิบัติตาม, ร่วมกิจกรรม, ปฏิบัติงานตรงเวลา, แสดงออกของกิจนิสัย, สอบถามติดตาม